

med den — og det synes mig, at han ikke burde have været ubekendt dermed —, kan jeg ikke forstaae det. Jeg skal ikke gjentage Skrivelsens Ord, den er oplæst af den ærede Folke-thingmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, og det vil jo være meget let for den høitærede Minister at eftersee nærmere, hvad der staaer i Skrivelsen; men dersom de Ord, som findes deri, ikke skulde være identiske med et Løfte, forsaavidt nogenfinde et Løfte af denne Art kan gives, saa veed jeg sandelig ikke, paa hvilken Maade en Minister skal udtale sig om det Slags Spørgsmaal ligeoverfor de Embedsmænd, som henvende sig til ham. Mere bestemt kan man dog ikke sige, at man vil gjøre Noget for Vedkommende, end naar man siger, at dersom der bliver Tale om en Ansættelse, skal han faae den, og til ydermere Pant derpaa giver ham forhøiet Indtægt og forhøiet Fønberegning. Det er høist ønskeligt, om dette Spørgsmaal kunde blive fuldstændig klaret, om den høitærede Minister med dette Brev for Die har kunnet sige i Landstinget og i Finantsudvalget ifjor, at der ikke var givet Skuespiller Zinck noget Løfte om fast Ansættelse. Det forekommer mig, at naar man paa denne Maade har stillet sig ligeoverfor en Mand, er det i høieste Grad urigtigt at sætte ham ud af hans Stilling, naar man ikke er istand til at give ham fast Ansættelse; man kunde da give ham saa god en Stilling, som man var istand til, i Særdeleshed, naar man erkjender, at han medbringer gode Kræfter for Theatret; men det er høist ubilligt at give ham Afked, og det forekommer mig derfor, at man skulde tage noget venligere imod den Hensstilling, der gjøres fra Thinget, end det synes mig idag at være steet fra den høitærede Cultusministers Side.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Hvad den Maade angaaer, hvorpaa jeg har taget imod denne Sag, seer jeg ikke, at der kan gjøres Andet, end hvad jeg ogsaa har udtalt, at Andragendet, naar det igjen kommer til at foreligge for Ministeriet, vil blive underkastet nærmere Overveielse. Hvad iøvrigt det tidligere Skuespiller Zinck givne Tilfagn angaaer, det Løfte, som er meddeelt ham, da er det jo en Ting, som

ligger forud for min Tid, men jeg skal ikke undlade at meddele min Collega det Nærmere desangaaende.

Møllen: Der er under Nr. 7 i Betænkningen en Motivering med Hensyn til et Andragende, som forekommer mig at være temmelig kort affattet af det ærede Udvalg. Det vil erindres, at der nylig blev vedtaget en Lov, ifølge hvilken forhenværende Underlæge Tolberlund fik en Understøttelse. Nu er vel denne Sag afgjort, og der er forsaavidt ikke mere at tale derom, men jeg vil dog bemærke, at jeg ikke troer, at man, hvor der bliver Spørgsmaal om at tage Billighedshensyn, alene kan holde sig til det reent Absolute, men maa tage Hensyn til det Relative, og det forekommer mig, at disse to Tilfælde ved en flygtig Sammenligning have endeel tilfælles — ja, det ene Andragende havde rigtignok den store Forskjel at blive fremsørt af den høitærede Krigsminister —, og at der virkelig er Adkomst tilstede for Andrageren under Nr. 7, nemlig Bataillonschirurg Frieze, til dog at komme i nogen Betragtning. Frieze har tjent omtrent 20 Aar længere end Tolberlund, som først meldte sig ved Krigens Udbrud i 1848, og Tolberlund havde, som det blev ophyst under de Forhandlinger, som fandt Steb for nogen Tid siden, ikke taget Examen. Men hvorfor har han ikke taget Examen, hvorfor har han ikke erhvervet sig den Adkomst, som dog virkelig er saa nødvendig i vore Dage, da Examensspørgsmaalet spiller en saa betydelig og vigtig Rolle? Tolberlund havde, som der stod i Motiverne til det dengang forelagte Lovudkast, erhvervet sig sine Foresattes Vidnesbyrd for Samvittighedsfuldhed og Paalidelighed; men det har jo Frieze ogsaa. Jeg kjenner ikke saa nøie de Papirer, som have været forelagte Udvalget, men saa meget veed jeg, at Bevist for, at hans Foresatte have betragtet hans Tjeneste som udført med Samvittighedsfuldhed og Paalidelighed, ligger deri, at han ligesom Tolberlund er bleven Ridder af Dannebrog, thi dette maa jo betragtes som et umiskjendeligt Beviis derpaa. Frieze er bleven afflediget med en Pension af 403 Rd. 71 s og er nu i en Alder af 61 Aar, hvorimod Tolberlund, uagtet han har tjent 20 Aar kortere og kun